

Fa deu dies...

Fa deu dies que alemanys, italians, rifenys i Terç estranger caigueren vandàlicament sobre Màlaga. Fa deu dies que les tropes de l'exèrcit "nacionalista" es lliuren al pillatge i a la matança més espantosa que registra cap guerra. Fa deu dies que funcionen, a l'avui devastada ciutat andalus, els piquets d'execució. Fa deu dies que les llars de Màlaga són assaltades pels "defensors de la civilització occidental" i que els carrers de la capital són regats amb la sang de germans nostres...

Fa deu dies que dura l'agonia de Màlaga. La seva caiguda a mans dels mercenaris del feixisme internacional provocà a tot el país una viva reacció que encara es manté vibrant. Arreu de l'Espanya lleial, ciutats i viles, tothom s'ha manifestat, per damunt dels partits i dels sindicats, per demanar la urgent aplicació d'aquelles mesures que exigeix l'organització eficient de la guerra, i, sobretot, a receptar per al Govern tot el poder i la màxima i única autoritat. Els altres, tot el poble, a obeir cegament i sense discussió les disposicions que les autoritats adoptin.

Catalunya proclamà així mateix aquestes consignes. El Govern de la Generalitat es reuní en Consell i prengué importants acords. Per la seva banda, els representants dels partits polítics i centrals sindicals es comprometeren des de la tribuna pública, des de la Premsa i per acord de llurs organitzacions, a acatar i fer complir les disposicions del Govern i a treballar per una disciplina i una unitat de guerra. S'ha aconseguit traduir en realitats aquests acords? Constantment, amb pena, que el capteniment no és, en general, el que caldria esperar després de la lliçó de Màlaga. Tots hem coincidit que no hi ha d'haver altres consignes ni altres disposicions a complir que les del Consell de la Generalitat. ¿Per què, doncs, sorgeixen, a través de la Premsa i dels partits i sindicats, consignes i orientacions que únicament ha de donar el Govern de Catalunya? ¿Per què, en actes públics, es volen dur a la pràctica unes conclusions que mediatitzen l'autoritat del Govern? ¿Per què, des dels periòdics, no cessa aquesta petita i sorda campanya de reticències i censures contra elements del front antifeixista? ¿Per què qualsevol organisme polític o sindical ha d'assenyalar al Govern el camí a seguir en qüestions que afecten exclusivament l'organització i la marxa de la guerra? ¿Per què no hi ha una autèntica discreció en el parlar i en l'escritura?

¿On anem amb la nostra insensatesa o amb la nostra inconsciència?

Jurant aquests dies es treballa activament en la substitució de l'enllumenat públic a gas, de Barcelona, per l'electricitat. Aquesta millora té, presentant un estalvi de vint-cinc mil tones de carbó diàries a Barcelona, estalvi d'extraordinària importància en les actuals circumstàncies. A més d'això, en els casos d'alarma l'electricitat ofereix sobre el gas nombrosos avantatges. Entre aquests hi ha aquell que en cas d'haver-se d'apagar l'enllumenat, aquesta operació no es pot portar a cap amb la celeritat necessària amb el gas i en canvi és perfectament fàcil amb l'electricitat. Més d'un centenar d'obres de la Catalana del Gas i Electricitat es troben en l'actualitat dedicats a aquesta substitució. Hi havia el projecte que ja demà fos totalment la substitució. Dificultats sorgides en el proveïment de material fan que això no sigui un fet fins al proper diumenge o dimarts. La instal·lació elèctrica que es col·loca és tan sola provisional i així que les circumstàncies ho permetin, serà substituïda per la definitiva. Els barris més afectats per aquesta millora són particularment tot el cas antic de la ciutat, Sant Gervasi, Bonanova i Pedralbes. (Pulg Farran).

El President Companys declara:

"El Govern imposarà les seves consignes a aquells que les obstaculitzin"

"No són moments de perdre hores en dilacions, ni en consells, ni en paraules; calen actes que signifiquin el compliment estricte de les disposicions emanades del Govern de la Generalitat"

Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat han tingut oportunitat, aquest migdia de conversar amb l'Honorable President de Catalunya.

El senyor Lluís Companys ha dit, entre altres coses:

—Com ja diu la nota oficiosa facilitada pel senyor Sbert, ahir a la tarda varen ésser tractats al Consell els temes que foren objecte de la reunió de València i altres relacions amb les nostres Conselleries de Defensa i Seguretat interior. El Consell continuarà avui sota la presidència del conseller primer, senyor Terradellas.

Anem a pas segur i ràpid —ha seguit dient el President Companys— a donar compliment a les necessitats d'aquests moments que l'opinió pública reclama amb apressaments que s'exterioritzen en llurs repetides manifestacions. Hi ha un poble que demostra i que es disposa a estar subjert a una organització més eficient i rígida de guerra perquè aquesta sigui ràpidament guanyada. Que volíem, disciplina, exèrcit regular, comandament únic, unió sagrada de tots, etc., etc. Aquestes paraules són

nies de la reacció popular contra un natural estat de coses produït d'entusiasme individual o de grup. Dins del molt que s'ha fet i s'ha arranjat i millorat, com és de veure en tots els aspectes de la guerra, de l'ordre i de la producció, cal encara afirmar-ho, perquè no són moments de perdre hores en dilacions ni en consells ni en paraules; calen actes que signifiquin el compliment estricte de les disposicions emanades del Govern de la Generalitat. A més, les paraules organització, disciplina, exèrcit regular, etc., etc., no tenen dos sentits ni poden ésser interpretades a voluntat. Tenen una traducció i responen a la reacció que sent l'opinió pública després de l'experiència viscuda. En re-

sum volen dir que tots han d'estar al costat del Govern de la Generalitat, obeir les seves consignes i que aquest ha d'imposar-les a aquells que les obstaculitzen.

Al costat del Govern que imposi aquesta política es redreçarà magnífic el nostre poble en una mobilització entusiasta, disposat a tots els sacrificis i a tots els heroïsmes per la victòria.

Un dia d'aquests —ha acabat dient el President— parlare per ràdio ampliant aquestes coses. No n'abuso, encara que vull fer observar també l'abus que es fa de discursos per tots els mitjans de difusió i alguns d'ells absolutament innecessaris i contraproduents. Tot això s'ha de remeiar, també.

L'estructuració de la Justícia a Catalunya

La presidència de l'acte de recepció celebrat aquest matí al Palau de Justícia (Centelles) (VEGEU INFORMACIO A LA PAGINA 3)

MES DE TRES MESOS DE SETGE...

Paris, 17.—Hom anuncia oficialment que des del començament del setge de Madrid —mes de novembre— l'artilleria facciosa han ocasionat 2.458 víctimes civils, entre morts i ferits.

"La Mediterrània, en perill d'ésser convertida en un "llac feixista", diu lord Harley

UN ACORD EXCEL·LENT?

La premsa francesa ho creu així, però "L'Humanité" no s'està de dir que els acords del Comitè de no intervenció no atavoreixen pas França

Paris, 17.—Solament «L'Humanité», òrgan comunista, no creu que l'acord de prohibició de la tramesa de voluntaris i la que prohibeix enviar material de guerra, siguin acords del Comitè de no intervenció que atavoreixen la posició internacional de França. Per a «L'Humanité» els països feixistes s'han burlat de la no intervenció de França i d'Anglaterra i particularment a França hi ha molta gent que vol fer creure que es tracta d'un acord excel·lent.

La premsa d'esquerra —coincident amb la de les dretes— creu que els dos acords de no intervenció representen la repressa —per part de França i Anglaterra— de les temptatives de mediació que ja es proposaren pel desembre passat.

Per altra banda «L'Echo de Paris» fa observar que abans que se solucionés definitivament el problema espanyol, caldrà que els països estrangers deixin lliures les comunicacions entre França i les seves colònies.

També els periòdics posen de relleu el paper poc aïros de Portugal, que amb la seva intransigència demostra al món la mena de relacions que l'uneixen amb els rebels de Franco. França —treballant en pro de la realització efectiva de la no intervenció— ha fet el sacrifici d'admetre un control internacional a les seves fronteres.

Les forces lleials reprenen l'ofensiva sobre Villa del Río

Andújar, 17.—Novament, i després d'un merescut descans, les nostres forces han reprenut l'ofensiva, han avançat sobre Villa del Río. En alguns moments s'ha arribat a l'interior de l'enemic.

L'artilleria lleial ha cooperat amb admirable esperit a l'acció. Un dels seus canons trets ha destruït un carro blindat amb el qual l'enemic protegia la massa anomenada del «Ciprés», immediat al poble.

Es calcula que l'enemic ha tingut un gran nombre de baixes. Les nostres han estat quatre morts i onze ferits.

Les tropes, amb superior esperit, han secundat la magnífica labor del seu comandant García Vallejo.

Morts de la Gran Guerra

Berlin, 17.—L'ambaixador de França ha signat una convenció relativa al transport internacional de cadàvers de combatents de la Gran Guerra.

Aquest matí uns avions facciosos han bombardejat la part alta de Lleida

Sols manca l'aquiescència d'una de les dues sindicals per a l'aprovació de la unificació de l'Ordre Públic

Aquest migdia, en rebre el conseller de Seguretat interior els periodistes, els ha donat compte que a aquest matí, als volts de les nou, uns avions feixistes han bombardejat la part alta de Lleida. Ha afegit que no podia precisar la importància dels danys ocorreguts, puix que encara no tenia dades concretes del fet.

Després, el senyor Aguduer ha parlat de les mesures que s'han pres amb l'enllumenat de Barcelona, en

relació a possibles bombardeigs feixistes i ha remarcat que amb elles s'aconsegiria una major seguretat, per la qual cosa pregava a tots els ciutadans que col·laboressin amb l'autoritat, per tal que les mesures preses en aquest aspecte tinguessin la major eficàcia possible.

—Se sap quècom respecte a la reorganització de l'Ordre Públic?— ha preguntat un dels reporters.

—El projecte —ha contestat Antoni Aguduer— ha estat presentat i estudiat per la Junta de Seguretat i ha estat aprovat per tots els partits polítics representats en ella, per una de les sindicals. Quant a l'altra, es reserva el seu parer fins al proper divendres.

"Ha començat una gran ofensiva republicana a tots els sectors del front de Madrid", diu el general Miaja

Les forces lleials ataquen especíalment pel sector del Jarama

Paris, 17.—A primeres hores d'aquesta tarda, el general Miaja, president de la Junta de Defensa de Madrid, ha rebut els representants de la premsa internacional que es troben a la capital de la República i els ha declarat: "Aquest matí ha començat una gran ofensiva republicana a tots els sectors del front de Madrid, i particularment al del Jarama. Les notícies que fins ara tenim de l'esmentada ofensiva són totalment satisfactòries."

CIUTADA: UN REPORTATGE INTERESSANT

¿Què has de fer davant la guerra aèria?

DEMA!

PER LA VICTORIA!

Seran cridades immediatament a files les lleves dels anys 1932, 33, 34, 35 i 36

Tots els emboscats i ganduls faran treballs de fortificació

València, 17. — Aquesta tarda s'ha celebrat Consell de Ministres. La nota que s'ha facilitat és la següent:
El Consell d'arribar s'ha dedicat a estudiar les conclusions elevades al Govern per la manifestació celebrada el diumenge últim.
«Tot el poder per al Govern»
El Govern interpreta, com és natural, aquest desig i promet d'eliminar tots els obstacles i inconvenients que hagin pogut impedir l'exercici de plena autoritat del Govern.
«Mobilització general i servei obligatori»
El Govern ha acordat que el reclutament de nous minyons es faci a través de les crides de les lleves normals; per tant, seran cridades immediatament a files les lleves del 32, 33, 34 i 35 i reclutes del 36. Això no exclou que el Govern segueixi acceptant el voluntariat.
«Fortificació i treball obligatori»
El Govern mobilitzarà tots els homes que cregui necessari per a això. Farà que les lleves siguin formades pels emboscats i ganduls de manera forçada, per tal que no es dediquin a la fortificació solament els mobilitzats amb caràcter voluntari.
«Creació d'una força indústria de guerra controlada pel Govern»
El Govern adoptarà totes les mesures que cregui necessàries per tal d'intensificar la producció i incautar-se de totes les indústries que cregui necessàries.
«El Consell Superior de Guerra ha de complir la funció per a la qual fou creat»
Com és lògic, el Consell de Ministres s'ha ratificat en tot el que es relaciona amb la missió i amb la funció per a les quals fou creat aquest organisme.
«Deputació dels comandaments militars i col·locant en els homes fidels a la causa del poble»
El Govern estudiarà cada cas i els que cregui que cal sancionar seran sancionats, igual com el que calgui depurar serà depurat.
Això no és nou en l'activitat del Govern i és obligat en tot moment, no solament per a aquests casos dels comandaments de guerra, sinó per al total d'aquells homes que tinguin una responsabilitat en qualsevol altra funció als quals es feu complir exactament, tant en el front com a la retaguarda.
El Consell, com diem, ha estudiat amb detenció aquelles conclusions i en el debat han participat tots els ministres amb elevat esperit, i com és lògic, amb l'aspiració que sent també el poble, que totes les seves accions es dediquin a l'única finalitat de guanyar la guerra.

CATALANS PEL MON

La Còpia Barcelona, a França, Bèlgica, Holanda, Dinamarca i Suècia, en viatge de propaganda antifeixista

Es veritat que en la guerra que estem sofrint no hem rebut pas de l'estranger —feta l'excepció de Rússia i Mèxic— l'ajut que la nostra causa i el gest heroic del nostre poble mereixen. L'heroïtat del poble que es redreça contra l'imperialisme invasor que té amenaçada Europa, el gest magnífic que hagi es-

tat un poble sense més arma que la de l'ideal el que hagi sortit a defensar els principis de la democràcia i del dret, mereixia l'ajut franc i decidit, sense limitacions, per la lluita heroica, pel sacrifici sublim que realitza en defensa del dret dels homes i dels pobles.

Mentre el feixisme internacional envaeix Europa, les nacions perden el temps en reunions absurdes i en discussions banals. Sols el proletariat, el treballador, el petit comerciant i industrial d'arreu del món vibra d'emoció i sentiment i ens fa ofrena del seu ajut estimable.

La simplicitat d'un poble vers un altre depèn de moltes causes. D'una coincidència de sentiments, d'aver-lo visitat, de conèixer la seva història, el seu art, la seva tradició política, o la causa i el dret que defensa en cas de lluita. Els catalans, perquè som amants de la llibertat, perquè de sempre hem defensat el dret, tot just esclatà la Gran Guerra ens sentírem estretament lligats a França i li oferírem el nostre ajut particular, donat el fet que els governants espanyols havien optat per mantenir-se neutrals, o sigui el mateix que dir-se no intervencionistes.

Però els catalans, pel nostre compte, hi enviam prop de 20.000 voluntaris, la majoria dels quals moriren abraçats a la bandera francesa, a les grans batalles d'Ypres, Verdun i de la Marne.

Però aquest gest dels catalans per França no responia a una expansió sentimental momentània, no. Era una sensació que venia de molt endins nostre, venia influenciada per la coincidència de sentiments, per afinitat en la parla, per conèixer la seva història, el seu art, la seva tradició política.

Ara, després d'uns anys, quan els defensors de la llibertat som nosaltres, no hem rebut l'ajut que aquell gest nostre mereixia. Però estiguem ben segurs que si haguessim romàs reclosos dintre el recinte de les nostres fronteres, si no haguessim sortit a propagar les causes de la guerra, si no haguessim propagat tot allò que pot influir en el sentiment de la humanitat, si al costat de la defensa del dret i la justícia no li haguessim afegit altres motius d'influència en la seva sensibilitat, com són manifestacions esportives i artístiques, com són pintura, escultura, música, cançons, folclore, fins i tot aquest ajut que hem rebut ens hauria mancat.

La presència de Pau Casals davant tots els públics d'Europa, l'exposició d'art català a París i Mèxic, constituiran un èxit formidable en favor de la nostra causa, com ho fou i gran, la «tournée» de la Còpia Barcelona per França i Bèlgica, i com ho serà la que ara està a punt de començar de nou, amb un superior abast artístic.

El Comissariat de Propaganda està ultimant els detalls per a una nova sortida de la Còpia Barcelona a l'estranger. L'èxit artístic i polític assolit en la primera sortida i les invitacions que ha rebut per visitar diferents ciutats d'Europa, ha determinat la nova «tournée».

—No hem d'oblidar —ens ha dit el company delegat de la «tournée» de la Còpia Barcelona— que els que es persegueix amb aquesta ambada artística és un profit purament i netament polític. Així ho és va assolir la primera vegada, en què els concerts de la Còpia varen coincidir amb grans actes públics en els quals es va accentuar l'ambient favorable a l'ajut a Espanya.

—Quins països varem visitar llavors i quin serà l'itinerari de la «tournée» d'ara?

—Lavors varem visitar únicament ciutats de França i Bèlgica. Ara l'itinerari és més ampli. Recorrem França, Bèlgica i després anirem cap al nord d'Europa: Holanda, Dinamarca, Suècia...

—L'altra vegada l'èxit financer va anar d'acord amb l'èxit artístic i polític?

—Completament d'acord, i aquesta vegada esperem que encara hi anirà més. Nosaltres no rebem cap subvenció oficial, i sostenim l'excursió artística amb el que cobrem per cada concert. Els beneficis són destinats per a la causa antifeixista. És interessant fer constar que tots efectuem el viatge guiats per un alt ideal patriòtic, en pla de gran solidaritat.

Havia dit que esperàvem que aquesta vegada l'èxit fora més gran... —Certament, perquè la nostra presentació tindrà més interès artístic. A més de la Còpia Barcelona, portem Emili Vendrell, que donarà concerts de cançons catalanes i dels clàssics acompanyats al piano pel mestre Marv. També portem el nostre gran ballari Magrinyà, que estrenarà un meravellós programa de danses modernes, presentades i executades amb el gust exquisit amb què ell sap fer-ho. Ultra això, ens portarem la presentació escènica. La Còpia vestirà amb la indumentària de pagès català: vestit de vellut color verd, armilla negra, barret vermell i espadnyes de set vetes. El decorat consistirà en cortines de vellut d'un color ocre clar, en els fons de les quals es dibuixen, en to suau, les quatre barres. Tot està ja llest i preparat.

—Quan és la sortida?

—El dia 22 d'aquest mes, Abans, però, donarem una representació de comiat a Barcelona, en la qual es donarà a conèixer allò més remarcable del repertori preparat per a la «tournée».

Heus ací el que serà la nostra representació folklòrica a l'estranger, per a la propaganda de la causa del poble de Catalunya i Espanya. Que la sort acompanyi els ambaixadors de la Catalunya lliure i justa.

Un català als fronts d'Euscadi i Astúries

IV-Astúries, exemple magnífic de fervor i sacrifici

Per als esperits mesquins que puguin existir al nostre costat, per a tots aquells que no posseeixen aquesta fe sense límits que cal tenir en el triomf de la nostra causa, i per als que, finalment, es descoraten a la més petita adversitat en aquestes hores cruentes, cal citar l'exemple admirable d'aquesta terra asturiana, zopa ja gloriosament de sang proletària en aquell octubre del 34 i que novament ara és escenari de la voluntat indomable i del sacrifici heroic d'aquests homes, que ja d'any han après, al cor de la mina, a lluitar i sofrir per la vida.

Vencer, al preu que sigui

Hem recorregut Astúries, hem conviscut, a la línia de foc i a la retaguarda pròxima, amb aquest poble exemplar, i hem copsat perfectament aquest esperit, gairebé únic, afirmem, de fe combativa i d'ànima disposat a morir el que calgui per tal d'assolir la victòria definitiva que tots esperanem. Hem parlat amb la gent senzilla, simple, del camp i de la mina, i amb els homes capacitats que assumeixen les tasques feixugues del Govern... En tots aquests rostres greus, angulosos, de la gent d'aquesta terra, el mateix gest, la mateixa claredat a la mirada que reflecteixen aquella voluntat indomable de vencer al preu que sigui.

Dures jornades, a Gijón

Gijón, centre vital de la retaguarda, seu del Govern provincial d'Astúries i Leon, ha viscut dies singularment durs. Des dels primers moments la lluita ha pres els calors més dramàtics. Primer, aquella lluita terrible, de més de vint dies, amb els rebels assetjats a la caserna de Simancas, situada estratègicament favorable a la part més alta de la població. El poble de Gijón conserva encara viu tot l'horror d'aquella lluita desigual, entre els militars i els soldats armats extraordinàriament i un poble ardent, però mancat gairebé dels elements combatius... Hom reviu aquelles hores tràgiques a presència de tots aquests edificis propers a Simancas, cremats, esbarrats pels obusos, envoltats de bales i metralla. La caserna és un pilot també de runes... La visió dels soldats que sortien en el moment de la rendició —ens rela-

ta un testimoni dels fets— és cosa que no s'oblida en tota una vida. Eren desferres d'homes, enllonats per la lluita criminal a què els traïdors els obligaren; desferres moralment i materialment pels dies de setge. Molts d'ells avui són reclosos als manicomis...

Quaranta dies de canoneig

Després vingué aquell atac ferotge i continuat del pirata «Cervera». Quaranta dies de canoneig gairebé seguit sobre la població. Tots els horrors, imaginables foren soferts per aquest poble, víctima de la sedició dels rebels.

Els moros, a Astúries

I després, encara, enmig de totes les penallitats que la guerra comporta, es visqueren a Gijón els dies angustiosos fins a punt d'aconseguir el mínim d'una victòria definitiva davant d'Oviedo, una fortíssima columna mora de molts milers d'homes vinguda de Galícia, posà en perill per uns dies l'estabilitat dels nostres fronts de combat.

Els mercenaris, anihilats

Foren uns dies de lluita duríssima, èpica, en la qual, gràcies al coratge dels combatents asturians, foren gairebé anihilats les forces mercenàries. Totes aquestes proves tan dures no han minuat, més aviat han fet créixer les virtuts morals d'aquest poble exemplar.

Aquest mateix ànim, aquesta mateixa tenacitat que hom troba en l'home del camp i de la mina es troba també en aquells altres homes més apartats de l'ardor del combat...

Xavier Bueno, exemple

Hem visitat Xavier Bueno a la redacció d'«Avances». Més cordialitat, més coratge, més optimisme en un home que ha sofert tant con Bueno no és possible trobar en ningú més. L'home de les epaules furoncoloses, un dels màrtirs de la repressió brutal d'octubre, el periodista que fou torturat, condemnat i multat amb una xifra fabulosa de milions de pessetes, somriu amplament i s'interessa per les coses de Catalunya amb optimisme gairebé impropï del qui, tot i tant, ha hagut d'esser

materialment arrencat de la línia de foc pels seus amics, on volia romandre, malgrat que la seva tasca en la direcció d'«Avances» ja imprescindible en aquest lloc. Dono parlar amb Xavier Bueno, amb aquest home intel·ligent, senzill i optimista!

Belarmi Tomás, un altre exemple

Un altre home que dona idea d'aquest esperit ferm i d'aquesta disposició de sacrifici que són la garantia més sòlida del triomf del poble asturià, és sens dubte Belarmi Tomás, cap del Govern provincial d'Astúries i Leon. Sobre d'ell, i de tots els seus companys de Govern, recau avui una tasca feixuga com mai. En el mateix dia del retorn d'un viatge que Belarmi Tomás ha realitzat, a Euscadi per tal de tractar assumptes de Govern, minuts després d'haver-se reunit amb els seus companys de Consell per espai de més de cinc hores, hem parlat llargament amb ell... Cal tenir ben present les especials circumstàncies amb què es desenvolupa el Consell provincial d'Astúries i Leon per a comprendre de quina naturalesa i volum són els problemes que es plantegen a cada instant als governants d'aquí. La incomunicació amb la resta de la Península, amb València, i la multiplicitat dels diversos afers a resoldre urgentment, fan digne d'admiració la tasca de Belarmi Tomás i dels seus col·laboradors.

Capacitat autònoma

M'explica les dificultats vençudes en matèria de proveïments, de municions, malgrat l'optimisme que, a despit de tot, Belarmi Tomás desprèn. I encara, enmig de totes aquestes tasques excepcionals que sobre el Govern d'Astúries i Leon avui pesen, han tingut cura d'organitzar profitosament serveis que donen un perfil complet de Govern a aquest que ha hagut de constituir-se imposat per les circumstàncies. Han creat, per exemple, una Conselleria de Propa-

ganda que a hores d'ara forneix ja evident eficàcia i que dona idea de la capacitat autònoma de tots els pobles ibèrics per a estructurar definitivament aquest règim que les circumstàncies han provocat.

L'esperit d'Astúries

Aquest és el perfil d'Astúries. Aquest és l'esperit que anima en la lluita empresa tots els homes d'aquesta terra heroica. En aquell octubre memorable, sol a la lluita contra els opressors de sempre, foren momentàniament dominats. Ara han desenterrat aquelles armes que amagaren el 34 i han recobrat nous esforços per abatre l'enemic secular.

Astúries, exemple magnífic de fer-

vor i sacrifici, espill de l'Espanya lliure i revolucionària!

Ernest SALUDES
Gijón, febrer. (Exclusiu per a l'ULTIMA HORA.)

Divendres, cinquè i últim reportatge:

A TRES-CENTS METRES DEL CENTRE D'OVIDO

(Vegeu els reportatges anteriors en les nostres edicions de divendres, dissabte i dimarts passats.)

L'ESCUPTOR DEL POBLE

Victorio Macho ha posat, d'una manera espontània i entusiasta, el seu art i la seva persona al servei de la causa antifeixista. Pel seu taller d'escultor passaran les grans figures de la Revolució espanyola, que Macho immortalitzarà en el marbre o en la pedra, com a exemple heroic per a les futures generacions. «La Passionària» ha estat la primera figura que ha posat per a aquest escultor del poble, el qual ha sabut retenir les característiques psicològiques i espirituals del rostre serè, tranquil i enèrgic d'aquesta dona, un dels líders de la causa que tots defensem... (P.-F.)

Als Consells d'Empresa i Comitès Obrers de Control

La Junta del Control Sindical Econòmic es complia a fer pública la plausible iniciativa d'Acció Professional Social de l'Associació de Comptables de Catalunya, que ha obert uns cursos de comptabilitat per als Consells d'Empresa i Comitès Obrers de Control. No cal posar de relleu la importància que té per a capacitar-se en bé del nou ordre econòmic-social que s'està bastint a Catalunya. La Junta del Control Sindical Econòmic de Catalunya recomana als Consells d'Empresa i Comitès Obrers de Control que busquin de coneixement comptable que assisteixin als cursos que organitza l'Acció Professional Social de l'Associació de Comptables de Catalunya.